ja wihastas, nikutas aga wiimaks lubades peab. „Wiimaks — anna Florenzile wabadust tagasi!" Wihaga pööris kahwatanud surija ennast ümber. Sõna-lausumata läks Savonarola wälja. Mõne tunni pärast suri Lorenzo ilma kiriku trööstita, omast südame-tunnistunnistusest waewatud.

Lorenzo surm tõi linnale suuri muutmisi ja tõstis Savonarola't tema wõimuse harja peale. Medici sugukonna elukõrkluse paha eestähte oli Savonarola maa ja rahwa elukombete hukatuseks ära tunnud. Nüüd tarwitas tema kõiki oma suurt kõnejõudu selle sugukonna üliwõimuse murdmiseks. Lorenzo poeg, kõlwatu ja waimuwaene Piero, andis nagu iseenesest wõitu tema kätte. Ikka tulisemaks läksiwad Savonarola jutlused, ikka tõsisemaks tema ettekuulutamised Jumala kohtu peale, mis Italia peale ülepea, Florenzi peale iseäranis tulema pidiwad. Sügisel 1494 tegi tema jutlust weeuputusest. Hinge kinni pidades oli lugemata rahwahulk Mihklikuu 21. pääwal Dom-kirikus ootanud; penikoormate takka oli kuuljaid tulnud. Kõigist Italiast, Saksamaalt, Prantsusmaalt, Inglismaalt oliwad temale tänukirjad tulnud tema trükitud kirjade eest, mis kõikis maailmas wälja-lautatud oliwad. Iseäralise tõsidusega astus Savonarola täna kantsli peale. Kui tema oma silmi tuhandete ootajate üle oli käia lasknud ja nende

südame-pakikust ära tunnud, siis algas tema wägewa healega: „Ja mina, waata mina tahan ühe wee-uputuse maa peale saata, et ma ära rikun taewa alt kõik liha!" ja siis woolasiwad tema sõnad nagu Jumala kohtu wesi üle kohkuwate hulkade ja kuulutasiwad sõearongi, mis läänepoolt üle Italia tulema ja maad kõrweks tegema saada. Ja mõne nädali pärast seisis Prantsusmaa kuningas Karl VIII. oma kohkutawa sõeawäega linna wärawate ees ja aastakümnete kaupa kestawad weriseд sõead algasiwad, mis Italiat aastasadade peale wõimatumaks tegiwad ja wõeraste saagiks andsiwad.

Nagu maru tuul pühkis hirm arga Piero't, kes ilma ühe mõega-löögita riigi kindlusi kuningas Karl'i kätte annud, ja kõiki Medici sugukonda Florenzist ära. Hirmuta julgusega astus Savonarola Prantsusmaa kuninga ette, tema enese laagris. Nagu üks Wana Testamenti prohwet seisis tema kuninga ees ja päris Italia haawade parandamist kiriku puhastamise läbi, kes ise kõige rohkem wigastatud oli. Kui tema (Prantsusmaa kuningas) seda kutsumist Jumala poolest ära unustaks ja teisiti kui rahulises nõuus oma jalga Florenzi linna pistaks, siis saaks Jumal teda leidma ja kange nuhtlustega katsuma tulema. Sellest läbi põrutatud, tuli kuningas Karl kui sõber Flo-